

**МОРФОЛОГІЧНИЙ СТАТУС ПЕЧІНКИ ХВОРИХ
НА ВІРУСНИЙ ГЕПАТИТ С У ЗАЛЕЖНОСТІ ВІД ЙОГО ГЕНОТИПУ**

*Тимченко О.В., студ., Москаленко Р.А., Бокатов А.В., студ., *Куліш Л.П.*

СумДУ, кафедра патологічної анатомії

**Сумська обласна клінічна інфекційна лікарня*

Згідно висновків консенсус-конференції Європейської асоціації з вивчення печінки (1999) та Національного інституту здоров'я США (2002) при хронічному гепатиті С визначальними критеріями стадії хвороби, її прогноза і перспективності противірусної терапії є показники фіброзу і запально-некротичних змін у печінці. Морфологічні зміни тканини печінки відіграють важливу роль у прогнозуванні перебігу гепатиту, зворотності виявлених ушкоджень і визначенні лікувальної тактики у конкретного пацієнта.

Матеріали і методи. У роботі було досліджено 121 біопсію печінки хворих на вірусні гепатити С, проведені на базах Сумської обласної клінічної інфекційної лікарні та Шосткінської центральної районної лікарні в період 2009-12 років. Біоптати, фіксовані у 4% нейтральному формаліні, зневоднювалися в спиртах, заключалися у парафінові блоки. За допомогою ротаційного мікротома Shendon 325 Finnesse виготовляли тонкі зрізи (4-5 мкм), які забарвлювалися гематоксилін-еозином, за Ван Гізоном та PAS-реакцією. За допомогою системи захвату і виводу зображення «SEO Scan ICX 285 AK-F ІЕЕ-1394» на мікроскопі Carl Zeiss Primostar отримували цифрові знімки гістологічних мікропрепаратів.

Результати дослідження. Серед хворих на вірус гепатиту С (ВГС) було 79 чоловіків та 46 жінок. Виявлено, що 75 осіб мали 1 генотип, 10 осіб – 2 генотип, 36 осіб – 3 генотип, ще в 4 випадках не вдалося типувати вірус гепатиту С (ВГС). Основна маса хворих хронічним вірусним гепатитом С знаходиться у віковому проміжку від 21 до 40 років (79 пацієнтів). Середній вік хворих складав $37,2 \pm 1,3$ років.

Оцінюючи співвідношення між вираженими дистрофічними змінами гепатоцитів і генотипом ВГС, виявлено, що 60,55% випадків вираженої гідропічної і жирової дистрофії відносилось до 1 генотипу, 6,42% - 2 генотипу, 30,28% - до 3 генотипу. Порівняння поєднання вираженої запальної реакції (Metavir 2-3) з різними генотипами ВГС показало, що з 1 генотипом запалення поєднується у 48 пацієнтів, 2 генотипом – 4 хворих, 3 генотипом – 24 особи, що вдвічі менше, ніж при 1 генотипі.

Висновки. Таким чином, аналіз пункційних біопсій печінки показує, що при 1 генотипі ВГС спостерігаються найбільш виразні морфологічні зміни, що впливає на лікувальну тактику і прогноз захворювання.